

**CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
COMISIA NR. 1 - "Legislație și cooperare interinstituțională"**

Prezenta se va publica pe Site
Coordonator,
judecător Simona Marcu, membru CSM

**Minuta ședințelor Comisiei 1
din 11.04.2017, 12.04.2017 și 13.04.2017,
etajul 2, sediul Consiliului Superior al Magistraturii**

Componența comisiei:

Coordonator comisie:

- judecător Simona MARCU, membru CSM

Membrii comisiei:

- judecător Mariana Ghena, președinte CSM
- procuror Cristian Mihai Ban, vicepreședinte CSM
- judecător Lia Savonea, membru CSM
- judecător Nicoleta-Margareta Tînț, membru CSM
- judecător Andrea Annamaria Chiș, membru CSM
- judecător Evelina-Mirela Oprina, membru CSM
- judecător Mihai Andrei Bălan, membru CSM
- judecător Mihai-Bogdan Mateescu, membru CSM
- procuror Codruț Olaru, membru CSM
- procuror Deac Florin, membru CSM
- procuror Nicolae-Andrei Solomon, membru CSM
- procuror Tatiana Toader, membru CSM

Aparatul propriu:

- judecător Corina Voicu, director DLDC
- judecător Andreea Uzlău, director adjunct DLDC

Secretariat comisie:

- consilier Aurora Șoalcă, DLDC

Nr.cr t.	Număr lucrare	Obiectul lucrării	Soluție
1.	8156/2017	Punct de vedere al DLDC cu privire la proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul Penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură Penală, precum și pentru	Comisia a analizat proiectul de act normativ, observațiile din punctul de vedere al DLDC, precum și cele transmise de instanțe și parchete și a decis următoarele: 1. În ceea ce privește propunerea de introducere a unui nou alineat, (1 ¹), la articolul 5, Comisia a apreciat că aceasta

		<p>completarea articolului 79 din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal</p>	<p>nu este necesară, față de faptul că practica judiciară, în privința aplicării legii penale mai favorabile, s-a unificat în sensul dispozițiilor Deciziei nr. 265/2014, însă textul propus ar putea fi de natură să creeze confuzie în privința viitoarelor modificări normative punctuale, ale unor instituții de drept penal:</p> <p>2. În ceea ce privește propunerile formulate la art. 112¹ Cod penal, Comisia a stabilit următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - textul alin. (1) nu transpune integral noțiunea de "produs" astfel cum această noțiune este definită la art. 2 pct. 1 din Directiva UE nr. 42 din 3 aprilie 2014; - tot în ceea ce privește reglementarea propusă pentru art. 112¹ alin. (1) din Codul penal, cu referire la expresia „instanța are convingerea că bunurile respective provin din activități infracționale”, Comisia a apreciat că această convingere ar trebui să se formeze pe baza probatoriuilui administrativ în cauză; - reglementarea propusă pentru alineatul (2) al art. 112¹ este deficitară, putând conduce la confuzii în ceea ce privește sferea de incidentă a confiscării extinse, în raport cu confiscarea specială ce poate fi dispusă în condițiile art. 112 din Codul penal, textul putând fi reformulat astfel: "(2) <i>Confiscarea extinsă se dispune dacă persoana este condamnată pentru comiterea unei infracțiuni susceptibile să ii procure un folos material și pentru care pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 4 ani sau mai mare</i>". - Comisia și-a înșușit observațiile DLDC cu privire la confiscarea de la terțe persoane, apreciind că este necesar un text explicit care să prevadă, în acord cu Directiva UE nr. 42 din 3 aprilie 2014, confiscarea directă de la terți, dacă din probe rezultă că aceștia știau sau ar fi trebuit să știe faptul că scopul transferului sau al achiziționării era evitarea confiscării, pe baza unor elemente de fapt și circumstanțe concrete, inclusiv a faptului că transferul sau dobândirea a avut loc în mod gratuit sau în schimbul
--	--	---	---

		<p>unei sume de bani semnificativ mai reduse decât valoarea de piață a bunurilor:</p> <p>- Comisia, cu majoritate, a apreciat că rațiuni similare celor pentru care se dispune confiscarea extinsă în situația în care persoana este condamnată pentru comiterea unei infracțiuni, sunt incidente și în situația în care se dispune amânarea aplicării pedepsei, dat fiind faptul că și în acest caz săvârșirea infracțiunii este stabilită cu certitudine, iar amânarea poate fi aplicată pentru infracțiuni pedepsite cu închisoarea până la 7 ani, în timp ce confiscarea extinsă se va dispune pentru infracțiuni pedepsite cu închisoarea de 4 ani sau mai mare (conform propunerii);</p> <p>- Comisia a considerat că pentru aplicarea eficientă a prevederilor privind confiscarea extinsă din Codul penal, este necesar a se institui norme procedurale explicite privind posibilitatea continuării judecății în acest scop, în cazul recunoașterii învinuirii și aplicării procedurii simplificate prevăzute de art. 375 Cod procedură penală.</p> <p>3. În ceea ce privește introducerea tezei propuse la alin. (3) al art. 159 Cod penal, Comisia a apreciat că aceasta nu este necesară, în condițiile în care reglementarea propusă ar putea fi aplicată doar la situația în care s-a dispus trimiterea în judecată înainte de 1 februarie 2014, iar, pe de altă parte, art. 159 din Codul penal nu poate fi sediul materiei pentru o dispoziție cu caracter tranzitoriu. De asemenea, Comisia a apreciat că ar trebui să se dea eficiență împăcării părților și pe parcursul judecății cauzei, până la pronunțarea hotărârii definitive.</p> <p>4. În ceea ce privește propunerea de modificare a art. 297 Cod penal, Comisia, cu majoritate, a decis că propunerea formulată este de natură să asigure conformitatea incriminării abuzului în serviciu cu considerentele și dispozitivul Deciziei Curții Constituționale nr. 405/2016.</p> <p>În opinia minoritară s-a apreciat că proiectul de act normativ armonizează numai în parte textul infracțiunii de abuz</p>
--	--	--

		<p>în serviciu cu Decizia nr. 405/15 iunie 2016 a Curții Constituționale, deoarece instanța de contencios constituțional statuează nu numai în privința raportării la prescripția normativă în ipoteza analizării îndeplinirii/neîndeplinirii unui act, ci face trimitere directă și la nevoia armonizării textului incriminator din perspectiva gravității faptei, respectiv a intensității vătămării.</p> <p>Relevante sunt paragrafele 66-78 din Decizie, considerente în lumina cărora prevederile art. 297 alin. (1) Cod penal ar trebui să folosească sintagma „<i>o pagubă semnificativă sau o vătămare importantă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane...</i>” pentru a fi în acord cu delimitarea pe care considerentele deciziei urmăresc să o facă între răspunderea penală și cea extrapenală (disciplinară, administrativă sau civilă).</p> <p>De asemenea, în opinia minoritară, în scopul garantării independenței justiției, s-a apreciat necesară introducerea unui nou alineat la art. 297 Cod penal, care să prevadă că: „<i>judecătorul nu poate fi subiect activ al infracțiunii de abuz în serviciu pentru felul în care interprează și aplică legea într-un caz dat, afară de situațiile în care fapta intră în concurs cu infracțiuni de corupție în legătură cu serviciul</i>”.</p> <p>5. În ceea ce privește propunerea de modificare a art. 301 alin. (1) Cod penal, Comisia, cu majoritate, din rațiuni care țin de claritatea și previzibilitatea legii penale și de evitare a suprapunerii textului infracțiunii peste conflictul de interes care este în competența instanțelor de contencios administrativ ori peste alte situații reglementate expres de lege, a apreciat că ar trebui incriminată doar fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a obținut, direct sau indirect, un folos patrimonial, pentru sine, pentru soțul său, pentru o rudă ori pentru un afiș până la gradul II inclusiv, eliminându-se teza referitoare la foloasele obținute pentru o</p>
--	--	---

altă persoană cu care, în ultimii 5 ani, s-a aflat în raporturi de muncă ori specifice raporturilor dintre profesioniști, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare sau din partea căreia a beneficiat, ori beneficiază de foloase de orice natură.

6. În ceea ce privește propunerea de modificare a **art. 308 Cod penal**, Comisia a apreciat că modificarea adusă alineatului (1) este necesară, dar, cu majoritate, a apreciat că alineatul (2) din textul propus de Ministerul Justiției ar trebui eliminat.

7. Comisia nu a formulat observații cu privire la textele propuse pentru **art. 336 și 336¹ Cod penal**, urmând ca, după motivare, să se țină seama, și la aceste texte, de efectele deciziei Curții Constituționale prin care soluția legislativă cuprinsă în art. 335 alin. (1) din Codul penal, care nu incriminează fapta de conducere pe drumurile publice a unui tractor agricol sau forestier, fără permis de conducere, este neconstituțională.

8. Comisia a decis că intervențiile normative propuse pentru art. 70 din **Codul de procedură penală** sunt de natură a asigura conformitatea reglementării procedurii de soluționare a abținerii sau recuzării procurorului cu Decizia Curții Constituționale nr. 625/2016;

- cu toate acestea, Comisia a apreciat că, în scopul asigurării corelării cu dispozițiile art. 68 din Codul de procedură penală, se impune eliminarea referirii la „ședință secretă” din cuprinsul textului propus pentru art. 70 alin. (7) din Codul de procedură penală, menținându-se numai referirea la soluționarea abținerii sau recuzării procurorului în „camera de consiliu”;

- de asemenea, Comisia a apreciat că este necesar a se prevedea că soluționarea cererii de abținere sau de recuzare a procurorului de ședință se realizează de un alt complet de judecată.

9. În ceea ce privește completarea propusă pentru **art. 106 Cod procedură**

penală, Comisia a apreciat că dispozițiile preconizate ar trebui să se refere expres la situația în care deplasarea la organul judiciar a inculpatului care suferă de o boală gravă nu este posibilă;

- în plus, față de textele alineatelor (3) și (4) ale art. 106 din Codul procedură penală, din care reiese prezența obligatorie a avocatului la locul de deținere, Comisia a apreciat că s-ar impune modificarea corespunzătoare și a art. 272 alin. (1) Cod procedură penală în sensul ca și cheltuielile de transport ale avocaților, impuse de aceste prevederi legale, să se acopere din sumele avansate de stat.

10. Comisia a apreciat necesară modificarea textelor art. 213 alin. (2), art. 312 alin. (1) și art. 367 alin. 910 și (2) Cod procedură penală, în forma propusă de Ministerul Justiției.

11. Comisia a apreciat oportună completarea textului art. 220 Cod procedură penală cu un nou alineat, răspunzându-se astfel criticii de neconstituționalitate reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 22/2017, dar, dat fiind faptul că la art. 220 nu se regăsește alineatul (5), teza introductivă trebuie reformulată conform propunerii DLDC.

12. Comisia a apreciat necesară completarea art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, în vederea asigurării conformității cu Decizia nr. 336/2015 a Curții Constituționale, dar textul menționat ar putea fi completat în sensul prevederii și a soluției pe care urmează să o dispună judecătorul de drepturi și libertăți în cazul în care nu a fost respectat termenul prevăzut la art. 235 alin. (1), respectiv că propunerea de prelungire este respinsă ca tardivă.

Totodată, având în vedere faptul că în practica judiciară există interpretări diferite cu privire la natura termenului de 5 zile la care face referire art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, precum și la modul de calcul al acestui termen, Comisia a apreciat că ar fi util să se precizeze expres că acest termen

procedural se calculează conform art. 269 alin. (2) din Codul de procedură penală.

În acest context, Comisia a apreciat că este necesară și modificarea art. 207 alin. (1) din Codul procedură penală în mod similar celui în care se propune modificarea art. 235 alin. (1), rațiunile fiind similare.

13. Comisia a apreciat că și la art. 238 alin. (3) Cod procedură penală este necesară o intervenție normativă, față de argumentele expuse în Decizia nr. 22/2017, însă textul trebuie să fie parțial diferit de cel propus la art. 220 alin. (5), dat fiind că art. 238 se referă la luarea măsurii arestării preventive și nu la luarea măsurii arestului la domiciliu. Textul poate avea următorul cuprins: „*(3) Față de inculpatul care a mai fost arestat preventiv sau față de care s-a mai dispus arestarea la domiciliu în aceeași cauză, în cursul urmăririi penale, al procedurii de cameră preliminară sau al judecății, se poate dispune din nou măsura arestării preventive, numai dacă au intervenit temeuri noi care fac necesară privarea sa de libertate.*”

14. Comisia a apreciat că nu se impune completarea art. 249 Cod procedură penală cu alineatul (4¹).

15. Comisia și-a înșușit observațiile DLDC și a apreciat că este necesară completarea textului propus pentru art. 425² alin. (1) din Codul de procedură penală, astfel încât să se clarifice faptul că se reglementează noua cale de atac doar pentru situațiile în care confiscarea s-a dispus direct în apel, iar în ceea ce privește citarea pentru judecarea noii contestații, textul trebuie să se refere la “persoanele ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate”, astfel încât, citarea și ascultarea terților să fie realizată chiar și în contestația formulată de inculpat sau de alte părți din dosarul fondului, dacă drepturile terților asupra unui bun au fost sau pot fi afectate.

- Pentru stabilirea compunerii completului care va judeca noua cale de atac introdusă, Comisia a apreciat că sunt

necesare prevederi exprese, de trimisere la textul art. 250¹ din Codul de procedură penală în ceea ce privește instanța, respectiv completul din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, competente să soluționeze contestația reglementată de art. 425², propus a fi introdus:

- Calea de atac nou prevăzută va trebui să poată fi exercitată și în cazul în care s-a dispus confiscarea extinsă, nu doar confiscarea specială.

- Comisia a mai apreciat că dispozițiile ale art. 425² din Cod procedură penală ar trebui extinse și pentru măsurile reparatorii dispuse în rezolvarea laturii civile a procesului penal în fază apelului, prin care se aduce atingere intereselor unor terți ce nu au figurat ca părți în proces.

16. Comisia a apreciat că, față de noua cale de atac introdusă, prin care se soluționează aspecte de fond, este necesară modificarea și a dispozițiilor art. 426 lit a) și e) - g) din Codul de procedură penală, în sensul că, pentru cazurile respective, contestația în anulare să poată fi introdusă, atât împotriva hotărârilor date în apel, cât și împotriva hotărârilor date în calea de atac a contestației prevăzute de art. 425² Cod procedură penală.

17. Comisia a apreciat necesară și corelarea dispozițiilor art. 493 alin. (7) din Codul de procedură penală cu dispozițiile art. 206 alin. (1), urmând a se stabili explicit existența căii de atac pentru măsurile preventive luate împotriva persoanelor juridice numai în cazul încheierilor pronunțate în primă instanță.

18. Comisia a apreciat că, în măsura în care pe parcursul definitivării proiectului vor fi publicate în Monitorul Oficial și deciziile Curții Constituționale privitoare la prevederile privind revizuirea din Codul de procedură penală (comunicatul de presă al Curții Constituționale din 18 ianuarie 2017), la dispozițiile art. 311 din Codul de procedură penală (comunicatul de presă al Curții Constituționale din 28 februarie

			2017), la dispozițiile art. 335 din Codul de procedură penală (comunicatul de presă al Curții Constituționale din 4 aprilie 2017) și la dispozițiile art. 145 din Codul de procedură penală (comunicatul de presă al Curții Constituționale din 6 aprilie 2017). Este necesară completarea proiectului cu dispoziții de natură să asigure punerea în acord a legislației cu deciziile menționate.
--	--	--	---

Coordonator,
judecător Simona Marcu, membru CSM

